

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΣΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Αμα παντρευτή κανείς κακή γυναίκα, το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να πέση με το κεφάλι μέσα σ' ένα πηγάδι. Μολιέρος

"Ο έρωτας των Καρναβαλιών πεθαίνει τη Σαρωτική. Σιωπηλὴ Παροικία

Το τελευταίο απ' όλα τα αίσθημα — το αίσθημα που πλημμυρίζει με μιὰ παραδείσια γλυκιά την ψυχή — είναι η φιλία, που διαδέχεται τον έρωτα ενός άνδρος και μιὰς γυναίκας, ο οποίος είναι περιήγαντο, γιατί αγαπηθήκανε με πάθος άλλοτε και δεν κοκινίζουν, γιατί δεν έχουν πια τη δύναμη ν' αγαπούνται. Δανιήλ Στέρν

Μιά γυναίκα ώραία κ' έναρτη — όσο φτωχή κ' αν είναι — αξίζει πάντοτε ένα θησαυρό. Σε νέκας

"Εκείνος που δεν είχε τη δύναμη ν' αγαπήση στά νειάτα του, δεν θ' αγαπήση ποτέ στά γεράματά του. Κα Σατωρόυ

"Ο έρωτας γεννήθηκε από την αρμονία του σάπαντος. Αλ. Δουμάς

Το έστικτο της αυτοσυντήρησης και το έστικτο της διαίτησης του είδους είναι συνδεδεμένα μεταξύ τους με μιὰ άνωσίδα από εθνοια λουλούδια, που λέγεται αγάπη. Όποιος περιφρονεί την αγάπη, άρνείται την ίδια του τη φύσι. Αεθόρα Λαφαργ

"Ο άνδρας αγαπάει την αγαπημένη του. Η γυναίκα χαιρείται την αγάπη που έμπνέει στον αγαπημένο της. Α Ροσφοκώ

Το σκέυ σου, το σταθί σου και τη γυναίκα σου ποτέ να μην τα δανείζης. Σουηδική Παροικία

Τα βιβλία κανόν τις γυναίκες να χάνουν το λίγο υναλό που έχουν. Ερασμοί

Τα χάδια της γυναίκας τελειοποιούν τη φύσι του άνδρος. Ο άνδρας που δεν έχειρο το κεφάλι του στην αγκαλιά μιὰς γυναίκας, είναι ένα ακατέργαστο μέταλλο. Α. Μυσοέ

Καλύτερα νάχη μιὰ γυναίκα άνδρα ο οποίος δεν την αγαπά, παρά άνδρα ζηλιάρη. Σαίξπηρ

Ποτέ δεν πεθαίνει γυναίκα ξηπνή, χωρίς ν' άρηση κληρονομή. Αγγλική Παροικία

"Ο,τι δεν μπορεί να το κάνει ο διάβολος, το κάνει η γυναίκα. Γερμανική Παροικία

Η γυναίκα είναι άγγελος στην εκκλησία και διάβολος στο σπίτι. Σκωτική Παροικία

"Εκείνος πούχει πολύ θάρρος μπροστά στις γυναίκες, είναι δειλός μπροστά στους άνδρες. Γερμανική Παροικία

"Γυναίκα του τυφλού, για πούν στολίζεσαι ; Ισπανική

Κρέβε το πορτοφύλι σου και τη γυναίκα σου. Ιταλική

"Όποιος έχει ύιοσηφ γυναίκα, σπτι χτισμένο στά σύνορα δυο κρατών και άμπελι κοντά στο όρημο, δεν μπορεί παρά να βρίσκεται διαρκώς σ' εμπόλεμο κατάσταση. Γαλλική

Το καλό κραισι κ' η ύιοσηφ γυναίκα είναι δυο ευχάριστα δηλητήρια. Τουρκική

"Ο έρωτας είναι μιὰ σταγόνα νερό, που την άρησαν οι ουρανοί να πέση μέσα στο ποτήρι του βίου μας, για να εξοδωτερωσουν την πίκρα του. Ρόσσετορ

Η γυναίκα είναι άγγελος όταν μιὰς χαμογέλει και δαίμονας όταν δεν γνωρίζει να μιὰς κτιτάξη. Είρ. Αισώπιος

Η γυναίκα είναι το πιο ύμορφο πουλί. Α. Δουμαί

Η γυναίκα είναι πλούτος. Ινδικό ρητό

με το «κατά δύναμιν», χάριν της μεγάλης έορτης, μ' όλους τους δίσκουζ και τα κοιτάλια του γλυκού και ό,τι έχει διαλεχτό κάθε νοικοκυρά να δείξη, και όποι, σε λίγο, κεκλεισμένον θυρών και παραθύρων, ίσως γιά να μην άκουσθή τίποτε απ' έξω, θα έτελεστο το μυστήριο της εξομολόγησως.

Άφου τελείωνε δέ κ' αυτό, ο εξομολογητής πήγαινε πάλι στην κάμαρα που ήταν ή ειζόνες του σπιτιού και έκανε την προσευχή του. Η νοικοκυράς τού προσέφερε, μαζί με το τάλλητρο, γλυκό και κόκκινα αυγά, αλλά εκείνος δεν τα έδεχταν.

"Ο Κύριος ήμων Ίησους Χριστός πάσχει σήμερα, τους έλεγε, και έγώ να φάω γλυκό !... Τα αυγά πάλι τι να τα κάνω, ένα ξερό κορμί, που είμαι, ενλογημένο μου ;... Μόνο αν έμεινε κανένας, χριστιανοί μου, άξιομολόγητος, ή δούλα, τα παιδιά, άς έλθουν μέσα !... Μόνο να μην άρσούνε !...

Και όταν καθάριζε όλες τις ψυχές, πήγαινε σε άλλο σπίτι, που τον καλέσαν, σαν τός και ταπεινός, και πάντα βιαστικός.

Το ίδιο βράδυ του Μεγάλου Σάββατου ο εξομολογητής χάθηκε μυστηριωδώς απ' το χωριό, όπω και είχαν έλθει !...

Η «κοιδοέσπονες της άριστοκρατίας» είχαν πια τη συνειδησί τους έλαφρή, γιατί εξομολογήθηκαν και μπορούσαν ν' άτεμίσουνε τον Έσταυρωμένο σαν χριστιανοί.

Μα άξαφνα μιὰ κραιγή άντήχησε σ' όλο το χωριό :

—Άχ, πάνε τα «ζάρφια» μου, μορφή !...

—Μπα ! Μου λείπουν τα κοιτάλια τα χρυσά !...

—Καλέ, που είναι, τι να έγινε ή άργυρή ταμπακοθήκη ;

—Από όλες κάτι έλειπε. Άλλά ποός, άραγε, τα πήρε ;

Δέν άρρησαν να το βρούνε, άφου την έπαθαν μονάχα εκείνος που κάλεσαν τον Βασκάνιο στο σπίτι τους.

Ήταν βεβαίως ο ταπεινός και άγιος εξομολογητής, ο οποίος, κατά τα διαλείμματα του μυστηρίου, έσποφελούμενος της άπουσίας των εξομολογημένων, γήμιζε το μυστηριώδες κιδώτιό του με ό,τι ύοσιό και πολύτιμο βρισκότανε στο σαλόνι, χωρίς βέβαια, όλα αυτά να προσοφώνωνται για την άνοικοδομία της μονής, που κάψανε οι Βούλγαροι...

Άλλά ήτανε άργά πια !...

"Ο άγιος Βασκάνιος είχε γίνει άφαντος, σαν να ανέληφθη στους ουρανούς. Θά τριτόσε και θ' άλλαξε μεταίφρσε σε καμιά μεγάλη πόλι τώρα και θα γούτσε την Άνάστασι του έαντού του, ένω ή «άριστοκρατία» του χωριού έκλαιγε τ' άσχημά της.

Και για μόνη τους παρηγορία είχαν εκείνο που έλεγε ή κυρία Ειρηνοδίκου στας συναδέλφους της, που έκλάπτησαν και δέν είχαν μοίτρα για να ιδούν ή μία την άλλη :

—Τόν άθλιο και τόν έλεεινό !... Να μιὰς κλέψη το Μεγάλο Σάββατο, χωρίς να φοβηθή Θεό, που ο Θεός να του το πληρώση !...

Άγνωστον όμως είναι αν του το πλήρωσε του Βασκάνιου ο Θεός ! Εκείνοι όμως που το πληρώσανε, και άκριβά μάλιστα, ήταν ο κ. Ειρηνοδίκης και ή γυναίκας εκείνων, που αναγκάστηκαν να ξαναγοράσουν ό,τι τους κλέψανε. Και δέν το είπαν σε κανένα, ούτε του...πατά ! Και για τούτο ίσως είναι και το μόνο γεγονός που συνέβη στο χωριό, και δέν το έμαθε ή κυρά - Κοστούλα !... ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟ «ΒΟΑΤΖΟΥ»

Πολλές από τις ήμαίργιες φυλές της Άφρικής έχουν ως άποικιστική τροφή τους ένα φυτό, που το ονομάζουν «βοατζού». Ένας Γάλλος καθηγητής, άφου έμειλέτησε τις ιδιότητες του φυτού αυτού, άνεκοίνωσε στη Γαλλική Άκαδημία ότι το «βοατζού» περιέχει όλα μαζί τα θρεπτικά στοιχεία, που είναι άπαραίτητα στον άνθρωπινο οργανισμό κ' ότι μπορεί θαμιάσει ν' άντικαταστήση όλες τις τροφές, που χρησιμοποιεί ο άνθρωπος.

—Όχι μόνον λόγος οικονομικοί, λέει ο Γάλλος καθηγητής, επιβάλλουν την μελέτη της προτάσεως μου, αλλά κραιός λόγος ήγεινής, γιατί ή περισσότερες τροφές, που χρησιμοποιούμε ως τώρα, έπαφέρουν μεγάλες βλάβες στον οργανισμό μας. Άντιθέτως, όσοι τρώνε άποικιστικούς «βοατζού», το όποτον είναι, εκτός των άλλων, ευγενιστότατο, δέν προσβάλλονται ποτέ από δυσκολιότητα, που είναι ή βάση σχεδόν όλων των άσθενειών.

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Η ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΡΗΑΣ

Την Μεγάλη Πέμπτη το βράδυ, μιὰ γρηούλα με την έγγονη της, είχαν πάει στην εκκλησία για ν' άκούσουν τα Δώδεκα Εθαγγέλια. Έξασαφνα όμως, καθώς ο παπάς διάδασε την περικοπή : «Και συνέλαβε τόν Ίησούν έν κήφω Κεραμείω», ή γρηούλα ξεφρόνισε με άπορεια :

—"Ο εύλογημένος !... Τι ήθελε πάλι εκεί ;... Στό ίδιο περιβάλλει τον πύσανε και πέφσει !...

